

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי בן גולן ז"ל

בן מרים ויצחק

נולד בירושלים

בתאריך ד' בתשרי תשט"ו, 1/10/1954

התגורר בירושלים

התגייס במאי 1973

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ג בתשרי תשל"ד, 19/10/1973

נקבר בהר הרצל

ד: אזור 4: חלקה 2: שורה 13: קבר

בן 19 בנופלו

קורות חיים

בן, בן מרים ויצחק, נולד ביום ד' בתשרי תשט"ו (1.10.1954) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "הנריטה סאלד" בירושלים ואחרי-כן סיים לימודיו בבית-הספר התיכון שליד האוניברסיטה בירושלים. את לימודי הכיתה השביעית השלים בבית-הספר ע"ש "הוריס-מאן" בניו-יורק, במסגרת חילופי תלמידים בין בית-הספר התיכון בירושלים, לבין בית-הספר התיכון בניו-יורק. בתקופת שהותו בארצות-הברית גמלה בלבו ההחלטה לפעול לצמצום הפער החברתי בישראל. בן היה חבר תנועת הצופים בשבט "מודיעין" בירושלים, ולפני שהתגייס לצה"ל, התנדב לשנת שירות בגרעין "עודד" בעיירת-הפיתוח אופקים.

מתוך הזדהות עם נוער המצוקה החברתית, בחר להתגייס לצה"ל בחודש מאי 1973, והתנדב לשרת בסיירת "שקד" בדרום. בשל מגבלות ראייה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

נאלץ להיפרד מיחידתו, ולפני מלחמת יום-הכיפורים היה אמור להצטרף לחיל המודיעין. בתקופת המעבר פרצה המלחמה ובן חזר לסיירת, למרות שכבר לא היה שייך אליה מנהלית. במלחמת יום-הכיפורים לחם עם חיילי הסיירת, בגזרה המרכזית בסיני. ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), במהלך הסתערות על מוצב "אורחה" ממערב לתעלת-סואץ נפגע ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל בירושלים.

חבריו ליחידה הוציאו לאור את החוברת "אנו זוכרים את בן".

בחוברת זו הבאנו מעט מדרך חיים
שנקטעה, כדי שגם חניכינו הצעירים
יכירו את בוגרינו היקרים. מצווים אנו
להמשיך באותה הדרך מהמקום בו
נפסקה. זה המעט שאנו יכולים לעשות
למענם.

אבלים מרכינים אנו את ראשינו
לזכרם של חברינו-בוגרינו אשר נפל
במלחמת יום הכיפורים. כואבים אנו
את כאב המשפחות השכולות וחורטים
בלבנו את שמות יקיריהן-יקירינו.

אלה שמות יקירי שבט "מודיעין" שמסרו נפשם על הגנת המולדת,
במלחמת יום הכיפורים

גדוד "רעים"

גדוד "עודד"

גדוד "הגליל"

גדוד "אילון"

גדוד "יובל"

גדוד "להבות"

גדוד "עציון"

גדוד "יובל"

גדוד "עציון"

גדוד "עודד"

גדוד "רעים"

ת נ צ ב "

בן גולן הי"ד

דוד גוראון הי"ד

יונתן היימן הי"ד

אריאל ויינר הי"ד

אורי מור יוסף הי"ד

יורם מינצברג הי"ד

שמואל מלכוב הי"ד

דניאל נמט הי"ד

יצחק עופר הי"ד

יונתן פייקס הי"ד

גיורא מייזלר - נעדר

בן גולן ז"ל

בן נולד בירושלים ב-1.10.54.
הוא למד בבית הספר היסודי "סאלד",
ולאחר מכן למד בבית הספר התיכון
שליד האוניברסיטה. בן למד תחילה
במגמה הריאלית-הומנית והיה תלמיד
מצטיין. בשמינית ראה כי הוא מעדיף
את הלימודים ההומניסטיים ועבר למגמה
ספרותית. גם כאן היה הבולט בכתה.

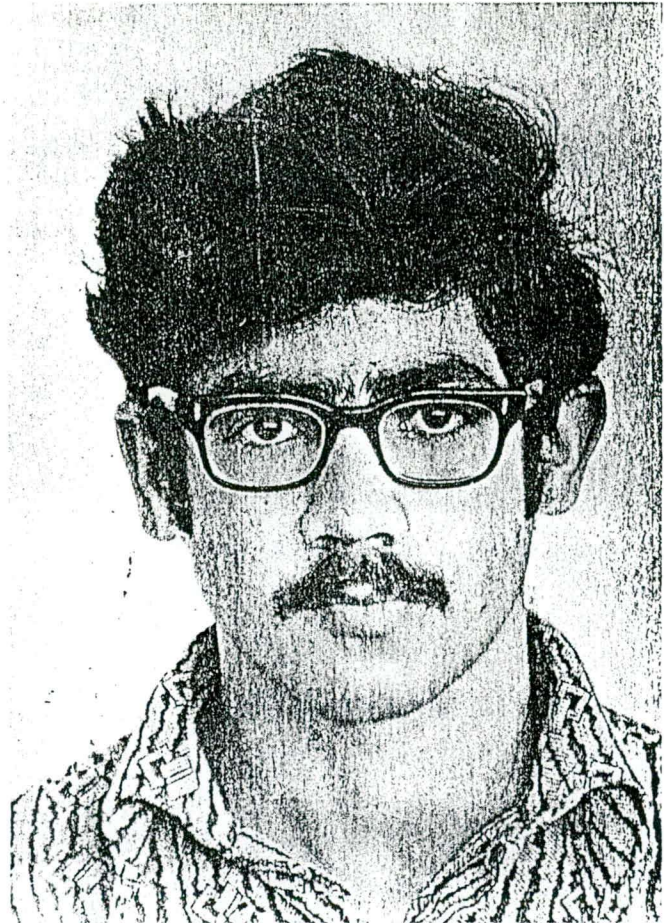
לצופים נכנס בן בכתה ד' והצטרף
לגדוד "רעים". בחמישית נכנס להדריך
בגדוד "עציון" והדריך בו כשנה.
בהיותו בשביעית נסע במסגרת חילופי
תלמידים לשנה לארצות הברית.

בן דחה את גיוסו לצה"ל, הוא יצא
במסגרת גרעיני "עודד" לעיירת הפיתוח

אופקים. הוא ראה את בעית הפער החברתי כבעיה מרכזית במדינה. עוד כהיותו בארה"ב כתב
על כך לחברו דני:

"הנושא הראשון שהתעוררתי להבינו כאן אחרי תקופה של חודשיים שלושה, היה בעיית
עדות המזרח וההפליה העדתית בישראל. טענתי היא שעלינו, המיעוט יוצא מזרח אירופה
והארצות האנגלו-סכסיות לפעול למען יצירת שוויון אמיתי אם אנו רוצים להיות "אור לגויים" ולא
מדינה של שולטים ונישולטים... אני חושב שאנחנו זקוקים לחוקה. לא במובן הזה, כפי שחשש
מפניה בן-גוריון ואחרים בזמנו אלא רק מעין מגילת זכויות, בנושאים בסיסיים כמו חופש הביטוי,
חופש הפרט וזכויות משפטיות של פושעים. חוקה מסוג זה תהיה חשובה מאד, וכפי שאתה
הדגשת, יהיה קל יותר להבחין בין הפגנה-והשתוללות, מרד לעומת ביקורת".

בן הפסיק את עבודתו באופקים בחודש מאי, והתגייס יחד עם חברים מהעיירה לצה"ל.
הוא התנדב לאחת הסיירות. בגלל בעיות בראית עזב בן את היחידה. עם פרוץ המלחמה היה
בביתו והחליט על דעת עצמו להצטרף לסיירת, שעמה נלחם.

מספר אחד ממפקדיו:

"מיד ראיתי שהבחור הזה יותר מכולם. היה עוזר לכולם. היה לו כושר טוב יותר. עזר לחלשים בריצה. כאשר חברים כעסו אלה על אלה בגלל סיבה כלשהי, בן תמיד הגן עליהם.

היה בחור ישר עם עצמו.

כאשר בן ראה שהוא לא קולע טוב, מיד ביקש העברה. הבין שבסירת צריך לקלוע. הוא ביקש ללכת למודיעין. כולם ניסו לעזור לו. שלחו אותו לבדיקות עיניים וקבעו שיש לו פיזור ראייה. הקצינים ניסו לעזור-אפילו המג"ד ירד אתו למטווחים. הוא ירה 50 ופגע רק 4 פעמים.

לבסוף ביקש טופס העברה ושבוע לפני המלחמה החזיר את הצידוד.

ביום הכיפורים חזרנו לבסיס - בן הופיע.

הוא דיבר עם שלישי היחידה, אך זה לא הרשה לו להצטרף אלינו. אבל מפקד הפלוגה הסכים. הוא רץ לאפסנאי ולקח ציוד. את הבגדים האזרחיים השאיר אצל מישו. כאשר השליש עלה לאוטובוס למנות את האנשים, בן התחבא מאחורי ספסל".

בן נפל מערבית לתעלת-סואץ ביום שישי, ה-19 באוקטובר.

ממכתביו:

ניור יורק 2.1.70

מרגיזה אותי העובדה שאינני מסוגל ליצור בתחום כלשהו. אינני מסוגל לנגן (ניסיתי להשתולל קצת על הגיטרה של מרק. מעולם לא שכח אדם באופן כל כך בסיסי ועמוק כל כך הרבה בכל כך מעט זמן), לצייר, כמובן לכתוב, או למצוא עניין ו/או סקרנות כלשהם בנושא מדעי מסוג זה או אחר.

בעצם איננו יודע איפה אני נמצא ואינני אופטימי כל עיקר. אולי יש לכם איזו עצה!

אני חולם על השגים בתחומים שבהם אינני טוב - בנות, ספורט, יצירה (אומנותית או מדעית). בחלומות אני שיא ההצלחה בתחומים הנ"ל. הכל בנוי כאילו במציאות, אבל הרי זה רק חלום.

לאחי רועי, שלום

איך אתה נהנה ממוטל בן פיסי החזן? יש לי רעיון בשבילך שאולי תוכל לשלב אותו ביומן הקריאה-תנסה לבדוק האם שלום עליכם הוא "סופר יהודי". אני מתכוון בזה לדבר כללי יותר כשמוטל בן פיסי הוא רק מכשיר לבחינת התופעה הסיפרותית ששמה שלום עליכם. תנסה לרשוב או להראות האם, ואם כן, במה שלום עליכם הוא סופר יהודי. אינני מתכוון יהודי בלאומיותו או דובר בשפה היהודית או יהודי בדתו ובחינוכו-אלא - האם יש בו משהו שרק יהודים יכולים להבין, דבר שיהפוך אותו לסופר לאומי. תוכל להכנס לשאלה הכללית - האם יש מושג כזה - סופר לאומי, האם סממנים לאומיים אשר בלעדיהם אובד ערכה של יצירתו ועמהם - יצירתו מיוחדת לבני אותה אומה. אחך, לך דוגמא: אפשר להוכיח שאכן שלום עליכם הנו סופר לאומי - המרירות בחיי היהודים שהוא מנסה לעורר חיוך בחארו אותה, להם, אז עליך לבדוק האם באמת מרירות גלותית זו מיוחדת ליהודי בלבד, ורק הם מסוגלים לתפוס אותה. או שמא יכול אתה להביא דוגמאות של אומות אחרות אשר שותפות לגורל מר זה ומבינות אותו באותה מידה, (כמו הכושים בארצות הברית למשל; הארמנים בקווקז, הצוענים באירופה, הטטרים ברוסיה ועוד). האם המשותף לקבוצות אטניות אלה וליהודים בתקופות הגולה עולה על המפריד, אם לאו. זו הדרך שעלתה במוחי לדון בשאלת זהותו הלאומית של הסופר, וכאמור גם השאלה האם קיימת תופעה כזו בכלל - איך שלא יהיה - בהצלחה עם יומן הקריאה שלך.

ש לך

בן